

(ترجمه سوره واقعه – الهی قمشه ای)

به نام خداوند بخشنده مهربان

هنگامی که آن واقعه بزرگ (قیامت) واقع می‌گردد . (1) که در وقوعش هیچ کذب و جای هیچ شک و ریب نیست . (2) آن روز (قومی را به دوزخ) خوار و ذلیل کند و (طایفه‌ای را به جنت) سربلند و رفیع گرداند(3) آن‌گاه که زمین شدید به حرکت و لرزه در آید . (4) و کوههای سخت متلاشی شوند . (5) و مانند ذرات گرد در هوا پراکنده گردند . (6) و شما خلائق بر سه دسته مختلف شوید . (7) گروهی راستان، اصحاب یمین باشند که چقدر حالشان (در بهشت ابد) نیکوست ! (8) و گروهی ناراستان، اصحاب شومی و شقاوتند که چقدر روزگارشان (در دوزخ) سخت است . (9) و (طایفه سوم) آنان که (مشتاقانه در ایمان) بر همه پیشی گرفتند و (در اطاعت خدا و رسول) مقام تقدم یافتند . (10) آنان به حقیقت مقربان درگاهند . (11) آنان در بهشت پرنعمت جاودانی متنعمند . (12) آنها جمعی بسیار از امم پیشینیان هستند . (13) و عده قلیلی از متأخران (یا بسیاری از مقدمان امت محمد ص و قلیلی از مردم آخر زمان این امت باشند) . (14) آنان بر سریرهای زربفت مرصع به انواع جواهر تکیه زنند . (15) همه (شادان) با یاران و دوستان رو به روی یکدیگر بر آن سریرهای عزت می‌نشینند . (16) و پسرانی زیبا که حسن و جوانیشان همیشگی و ابدی است گرد آنها به خدمت می‌گردند(17) با کوزه‌ها (ی بلورین) و مشربه‌ها (ی زرین) و جامهای پر از شراب ناب . (18) نه هرگز از آنها (هر چه نوشند) دردسری یابند و نه مستی عقل و رنج خمار کشند .

(19) و میوه خوش از هر چه برگزینند، (20) و گوشت مرغان و هر غذا که مایل باشند، (21) و زنان سیه چشم زیبا صورت، (22) که (در بهاء و لطافت) چون درّ و لؤلؤ مکنوند (بر آنها مهیاست). (23) (این نعمتهای الهی) پاداش اعمال نیک آن بهشتیان است. (24) نه آنجا هیچ حرفی لغو و بیهوده شنوند و نه به یکدیگر گناهی بربندند. (25) هیچ جز سلام و تحیت و احترام هم نگویند و نشنوند. (26) و اصحاب یمین هم چه خوش روزگارند! (27) در سایه درختان سدر پرمیوه بی‌خار. (28) و درختان پربرگ سایه‌دار. (29) و در سایه بلند درختان. (30) و در طرف نهر آبهای روان زلال. (31) و میوه‌های بسیار. (32) که هیچ وقت منقطع نشود و هیچ کس بهشتیان را از آن میوه‌ها منع نکند. (33) و فرشهای پربها (یا فراش و زنان زیبا). (34) که آنها را ما در کمال حسن و زیبایی بیافریده‌ایم. (35) و همیشه آن زنان را با کره گردانیده‌ایم. (36) و شوهر دوست و با غنچ و ناز و جوان و همسالان دلنواز. (37) این نعمتهای بهشتی مخصوص اصحاب یمین است. (38) که جمعی از پیشینیان، (39) و جمعی از امت رسول آخر زمان هستند. (40) و اما اصحاب شومی و شقاوت (که نامه عملشان به دست چپ است) چقدر روزگارشان سخت است! (41) آنها در عذاب باد سموم و آب گرم باشند. (42) و سایه‌ای از دود آتش دوزخ. (43) که نه هرگز سرد شود و نه خوش نسیم گردد. (44) این عذاب آنها را بدین سبب است که از این پیش به ناز و نعمت پرداختند. (45) و بر گناه بزرگ (شرک و عناد) لجابت و اصرار داشتند. (46) و دایم می‌گفتند: آیا ما چون مردیم و خاک و استخوان پوسیده شدیم باز هم ما زنده می‌شویم؟ (47) و آیا پدران گذشته ما زنده خواهند

شد؟ (48) بگو: البته تمام خلق اولین و آخرین، (49) همه در وعده گاه روز معین محشر گرد آورده می‌شوند . (50) آن گاه شما ای گمراهان منکر (قیامت) . (51) از درخت زقوم تلخ دوزخ البته خواهید خورد . (52) تا آنکه شکم را از آن پر می‌سازید . (53) آن‌گاه همه از آب گرم جهنم بر روی آن می‌آشامند . (54) بدان‌سان از عطش، آن آب را می‌نوشید که شتران تشنه آب می‌آشامند . (55) این است طعام و شراب کافران در روز جزا . (56) ما شما را بیافریدیم پس چرا تصدیق نمی‌کنید؟ (57) آیا ندیدید (و به حقیقت در نیافتید) که نخست شما نطفه‌ای (بی‌قدر و قابلیت) بودید؟ (58) آیا شما خود آن نطفه را (به صورت فرزند انسان) می‌آفرینید یا ما آفریننده‌ایم؟ (59) ما مرگ را بر همه شما مقدر ساختیم و هیچ کس بر قدرت ما سبق نتواند برد . (60) در اینکه شما را فانی کرده و خلقی دیگر مثل شما بیافرینیم و شما را به صورتی (در جهانی دیگر) که اکنون از آن بی‌خبرید برانگیزیم . (61) و بی‌شک شما از نشأه اول خود آگاه شدید (که از عدم به وجودتان آوردیم) پس چرا متذکر (عالم آخرت) نمی‌شوید؟ (62) آیا دیدید تخمی را که در زمین می‌کارید؟ (63) آیا شما آن تخم را می‌رویانید یا ما رویاننده‌ایم؟ (64) اگر ما بخواهیم کشت و زرع شما را خشک و تباه می‌سازیم تا با حسرت و ندامت به سخنان بیهوده پردازید . (65) (و گوئید) که ما سخت در زیان و غرامت افتادیم . (66) بلکه به کلی محروم گردیدیم . (67) آیا آبی را که شما می‌نوشید متوجه‌اید؟ (68) آیا شما آن آب را از ابر فرو ریختید یا ما نازل ساختیم؟ (69) اگر می‌خواستیم آن آب را شور و تلخ می‌گردانیدیم، پس چرا شکرگزاری نمی‌کنید؟! (70) آیا آتشی که روشن می‌کنید می‌نگرید؟ (71)

(آیا شما درخت آن را آفریدید یا ما آفریدیم؟ (72) ما آن را مایه پند و عبرت و توشه مسافران (کوه و بیابان عالم) گردانیدیم . (73) پس (ای رسول) به نام بزرگ خدای خود تسبیح گو . (74) سوگند به مواقع نزول ستارگان (یا آیات کریمه قرآن) . (75) و این سوگند اگر بدانید بسی سوگند بزرگی است . (76) که این قرآن کتابی بسیار بزرگوار و سودمند و گرامی است . (77) که در لوح محفوظ سرّ حق مقام دارد . (78) که جز دست پاکان (و فهم خاصان) بدان نرسد . (79) تنزیلی از پروردگار عالم است . (80) آیا با این سخن (آسمانی) باز انکار و نفاق می‌ورزید؟ (81) و بهره خود را تکذیب آن قرار می‌دهید؟ (82) پس چرا هنگامی که جان کسی به گلو رسد . (83) و شما وقت مرگ (بر بالین آن مرده حاضرید و او را) می‌نگرید . (84) و ما به او از شما نزدیکتریم لیکن شما بصیرت ندارید . (85) پس چرا اگر حیات به دست شما و طبیعت است و شما را آفریننده‌ای نیست . (86) روح را دوباره به بدن مرده باز نمی‌گردانید اگر راست می‌گویید؟ (87) پس (بدانید آن که بمیرد) اگر از مقربان درگاه خداست . (88) آنجا در آسایش و نعمت و بهشت ابدی است . (89) و اگر از اصحاب یمین است . (90) پس (وی را بشارت دهید که) تو را (از هر رنج و درد و الم) ایمنی و سلامت است . (91) و اما اگر از منکران و گمراهان است . (92) نصیبش حمیم جهنم است . (93) و جایگاهش آتش دوزخ است . (94) این (وعد و وعید) البته یقین و حق و حقیقت است . (95) پس به نام بزرگ خدای خود تسبیح گوی (96) .